

கம்பரின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தனிப்பாடல்கள் மூலம் அறியப்படும் நட்பு குறித்த செய்திகள்

த. ஷீபா ^{அ, ஆ *}, த. பிரவீன் சாம் ^அ

^அ ஆங்கிலத்துறை, எஸ். எஸ். என். பொறியியல் கல்லூரி, காலவாக்கம், சென்னை-603110, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

^ஆ மொழிகள் துறை, இந்துஸ்தான் தொழிநுட்ப மற்றும் அறிவியல் நிறுவனம், கேளம்பாக்கம், சென்னை- 603103, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

The Theme of Friendship in Kambar's Select Occasional Verses: A Critical Analysis

T. Sheeba ^{a, b *}, D. Praveen Sam ^a

^a Department of English, SSN College of Engineering, Kalavakkam, Chennai-603110, Tamil Nadu, India.

^b Department of Languages, Hindustan Institute of Technology & Science, Kelambakkam, Chennai-603103, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
sheebat@ssn.edu.in

Received: 24-08-2021
Revised: 18-12-2021
Accepted: 22-12-2021
Published: 27-12-2021

ABSTRACT

In our everyday life, we come across many relationships. One of the most unique relationships is friendship which we encounter with different people in different situations of our lives. This paper discusses the friendship experienced by Kambar which he has expressed through his occasional verses. Friendship has been classified into five kinds based on the experiences of Kambar culled out from his occasional verses. The five kinds of friendship are (i) friendship based on gratitude, (ii) friendship based on caste to which he belongs, (iii) friendship based on his scholarliness, (iv) Friendship based on profit and (v) friendship based on love.

Keywords: Relationships, Friendship, Occasional Verses, Gratitude, Caste, Scholarliness, Profit, Love

முனைவர் த. ஷீபா, எம்.ஏ, எம்.எட்., பிஎச்.டி அவர்கள் பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக கல்வி பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார். இவர் தனது முதுகலை படிப்பை சென்னை பல்கலையில் முடித்து, தனது முனைவர் பட்டத்தினை பெரியார் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றார். இவர் ஒன்பது ஆய்வு கட்டுரைகளை பன்னாட்டு ஆய்விதழ்களில் வெளியிட்டுள்ளார். ஐந்து பன்னாட்டு கருத்தரங்கங்களில் தனது ஆய்வு கட்டுரைகளை சமர்ப்பித்துள்ளார். இடைக்கால இலக்கியத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடுக்கொண்ட இவர் எஸ். எஸ். என். கல்வி நிறுவனத்தில் முனைவர்பட்ட

மேலாய்வை (Post-Doctoral Fellow) பின்நவீனத்துவ கோட்பாட்டில் மேற்கொண்டார், தற்பொழுது சென்னையில் உள்ள ஹிந்துஸ்தான் கல்வி நிறுவனத்தில், மொழிகளின் துறையில் உதவி பேராசிரியராக பணிபுரிந்து வருகிறார்.

முனைவர். த. பிரவீண் சாம், எம்.ஏ. எம்.பில், பி.எச்.டி, அவர்கள் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஆங்கிலத் துறை பேராசிரியராக பணியாற்றி வருகிறார். இவர் தற்போது எஸ்.எஸ்.என் பொறியியல் கல்லூரியில் உதவி பேராசிரியராக பணிபுரிந்து வருகிறார். இவரிடம் ஐந்து பேர் முனைவர் பட்ட ஆய்வு மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இவர் எழுதிய புத்தகங்கள் பல பல்கலைக்கழக பாடத்திட்டங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. பத்துக்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்களை இதுவரை வெளியிட்டுள்ளார். ஏராளமான ஆய்வு கட்டுரைகளை சர்வதேச ஆய்வேடுகளில் வெளியிட்டுள்ளார். இவர் பல கருத்தரங்கங்களை சீரும் சிறப்புமாக நடத்தி இருக்கிறார். இவருடைய கல்வி பணிக்காக பல விருதகளை பெற்றுள்ளார். தற்பொழுது தமிழ் இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும் பணியினை மேற்கொண்டு வருகிறார்

முன்னுரை

கம்பர் நட்பின் சிறப்பினை அவர் எழுதிய தனிப்பாடல்கள் மூலம் அருமையாக விளக்கியுள்ளார். நட்பு என்பது ஒரு மென்மையான, மற்றும் எந்த விதமான எதிர்பார்ப்பும் இல்லாத ஆழமான அன்பை வெளிப்படுத்தும் ஓர் உறவுமுறை. இப்படிப்பட்ட நட்பிற்கு இலக்கணமாக நம் இலக்கியத்தில் எத்தனையோ வரலாற்று நிகழ்வுகள் உள்ளன. உதாரணமாகப் புராணகாலத்தில் அதாவது மகாபாரதத்தில் நட்பு என்பது கண்ணனுக்கும், அர்ஜுனுக்கும் இடையேயான அன்பினையும், துரியோதனனுக்கும், கர்ணனுக்கும் இடையே உள்ள நட்பின் புனிதத் தன்மையையும் கூறலாம். எல்லாக் காலக்கட்டத்திலும் உருவாகும் நட்பு தன்னலம் இல்லாது சிறப்பிடம் பிடித்துள்ளது. எனவேதான் ஐயன் திருவள்ளுவரும் தனது திருக்குறளில் நட்பிற்காக நட்பு என்னும் அதிகாரத்தையே கொடுத்துள்ளார்.

செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்

வினைக்குரிய யாவுள காப்பு.

இக்குறளின் பொருள் என்னவென்றால், நட்புக் கொள்வது போன்ற அரிய செயல் வேறு இல்லை. அதுபோல் பாதுகாப்புக்கு ஏற்ற செயலும் வேறொன்றில்லை. நட்பானது சாதி, மதம், இனம், மொழி, ஆண், பெண், வயது, என்றெல்லாம் பாகுபாடு அறியாது. இதற்கு உதாரணமாக ஒளவையார்க்கும், அதியமான் பெருந்தகைக்கும் இடையேயான நட்பினைக் கூறலாம். அவ்வாறே இடைக்காலத்தில் வாழ்ந்த கம்பரும் நட்பின் பெருமையை உணர்ந்து நட்பிற்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தார் என்பதை நாம் அவருடைய தனிப்பாடல்கள் மூலமாக உணர முடிகிறது. கம்பர் புலமைத்திறனும், கவிச்செருக்கும் நிறைந்தவராக இருப்பினும் கூட நட்பிற்கு எப்பொழுதும் மரியாதைக் கொடுப்பவர். நட்பின் பெருமையை உணர்ந்தவர் என்பதை நாம் கம்பரின் வரலாற்றைப் பார்க்கும் பொழுது தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. கம்பரின் தனிப்பாடல்களில் மூலம் அறியப்படும் நட்பினை இங்கு அவருடைய அனுபவங்களின் அடிப்படையில் ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

- (i). நன்றியுணர்வையும் விசுவாசத்தையும் கொண்ட நட்பு
- (ii). சாதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட நட்பு
- (iii). அறிவாற்றலையும், புலமை திறனையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட நட்பு
- (iv). கொடைத் தன்மையை அடிப்படையாக கொண்ட நட்பு மற்றும்
- (v). காமத்தால் பிறந்த நட்பு

நன்றியுணர்வையும் விசுவாசத்தையும் கொண்ட நட்பு

எல்லா மனிதர்களுக்கும் தன்னை ஆதரிக்கவோ, அன்பு செலுத்தவோ, இந்த உலகத்தில் ஒரு உறவு தேவைப்படுகிறது. அது எந்த உறவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால் எந்த ஒரு எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் ஒரு உறவு நம் இன்ப, துன்பத்தில் நம்மோடு இருந்து நம் நலன் விரும்பியாக இருப்பது நட்பு மட்டுமே. இத்தகையச் சிறந்த நட்பு என்னும் உணர்வு கம்பனுக்கு கிடைத்ததில் வியப்பு

இல்லை சடையப்ப வள்ளல் என்பவர் உதவும் உள்ளம் கொண்ட உன்னத நண்பர். இளமைப் பருவதில் இருந்தே கம்பரை ஆதரித்தவர் சடையப்ப வள்ளல் என்பது வரலாற்றுச் செய்தியாகும். சடையப்ப வள்ளலின் ஆதரவில்தான் கம்பரின் இளமைப்பருவம் கழிந்தது. அதன் பின் கம்பரின் புகழ் நாடெங்கும் பரவியது. அவரும் சடையப்பரின் மேல் அளவு கடந்த அன்பும், நட்பும் கொண்டிருந்தார். அவ்வாறே சடையப்பரும் கம்பரை ஒரு நல்ல நண்பனாக கருதி நட்பு பாராட்டினார். இவர்களுக்கு இடையே உள்ள நட்பு மொழியும் வாழ்வும் போன்றவை. இருவரும் தங்களுக்குள் எந்த ஒளிவும், மறைவும் இன்றி வாழ்ந்து வந்தார்கள். கம்பர் ஒரு விலை மாதுவை காதலித்தார். அவளை அன்போடு அரவணைத்துப் பாதுகாக்க வேண்டும் என ஆசைப் பட்டார். கம்பரின் அந்த ஆசையை சடையப்ப வள்ளல் அறிந்து கொண்டு தன் நண்பனின் ஆசையைப் புரிந்து கொண்டார். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தன் நண்பன் மனம் வாடிவிடக் கூடாது, அவர் தேவையை அறிந்து சேவைச் செய்திட வேண்டும் என்று நினைத்தார். எனவே கம்பர் நேசித்த அந்த தாசிப் பெண்ணிற்கு ஒரு அழகிய மாட மாளிகையைக் கட்டிக்கொடுத்தார். உழவுத் தொழில் செய்து வாழ்ந்த சடையப்ப வள்ளல் கம்பரின் காதலிக்குக் கட்டிக்கொடுத்த வீட்டிற்காக கற்பனை நயம் கொண்டு ஓர் பாடலில் வர்ணிக்கிறார் கம்பர்.

பொது மாதர் வீட்டைப்புகழ் பெறவே செந்நெற்

கதிராலே வேய்ந்து அருளும் கங்கைப்பதிநேர்...

வருவெண்ணெய் நாடன் மகிழ் நாவலர்க்கு ஐந்

தருவானவன்சடையன் தான். (Perumal, Srikumar, 2002)

இந்த பாடல்வரியின் பொருள் தேவலோகத்தில் உள்ள மந்தாரம், பாரிசாதம், அரிசந்தனம், சந்தானம், கற்பகம் ஆகிய ஐந்து மரங்களைப் போன்றவன் சடையப்ப வள்ளல். தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த கங்கைக் கரைக்கு ஒப்பான வெண்ணெய் நல்லூரில் சிறப்புற வாழ்பவன். அவன் பொதுமகளின் வீட்டை எனக்காக எல்லோரும் புகழும்படி செந்நெற் கதிர்களால் அழகூட்டி விட்டானே! இவனல்லவா! வள்ளல் என்று சடையப்ப வள்ளலின் பெருமையைப் புகழ்ந்தார் கம்பர்.

ஆண்பாலும் தேனும் அரம்பைமுதல் முக்கனியும்

தேம்பாய உண்டு தெவிட்டும் மனம் - தீம்பாய்

மறக்குமோ வெண்ணெய் வருசடையா கம்பன்

இறக்கும் போதேனும் இனி. (Manickam, 1977)

புகழ்பெற்ற வெண்ணெய் நல்லூரில் நிலை பெற்று வாழ்ந்த வந்த சடையப்ப வள்ளலே! நீ உயிரோடு வாழ்ந்த போது நான் பசி என்று வந்தால் ஆவின் பாலையும், தேனையும், முக்கனிகளையும் திகட்டும் அளவுக்குத் தருவாய். இப்போது நீ இல்லையே, ஆனால் நான் பசியைத் தீர்க்க உண்ணும் போதெல்லாம் பழைய நிகழ்ச்சியை நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லையே என்று எண்ணி மனம் வருந்தி மீளாது துயரத்தில் வாடினார் கம்பர் என்பதை அறிவதன் மூலம் அவரின் நட்பின் அழகை நம்மால் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. தமிழனின் தனிப் பெரும் காவியம் எழுதக் காரணமானவனும் தமிழ் புலவனை நாளெல்லாம் பாதுகாத்தவனும், ஆயிரத்தில் ஒருவனான சடையப்ப வள்ளல் இவ்வுலகை விட்டுத் திடீரென மறைந்து விட்டான். இந்த துயரத்தைக் கம்பரால் எளிதாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. அப்போது கம்பர் ஆற்ற முடியாது பாடியப் பாடல்,

மெய் கழுவி வந்து விருந்துண்டு மீளும் அவர்

கை கழுவும் நீர்போலும் காவிரியே - பொய் கழுவும்

போர்வேள் சடையன் புதுவையான் தன்புகழை

யார்போன்ற வல்லார் அறிந்து (Puliyur Kesigan, 2017)

நாள்தோறும் சடையப்ப வள்ளலின் வீட்டில் விருந்துண்பவர்களின் எண்ணிக்கை கணக்கில் அடங்கா. அவர்கள் விருந்து உண்டப் பிறகு கையைக் கழுவும் நீரையும் அது பெருக்கெடுத்தோடும்

வேகத்தையும் பார்த்தால் அது நிச்சயமாகக் காவிரியாறு என்று சொல்லத் தோன்றும். உலகில் பொய்மை நீங்கப் போராடுவனும், மன்மதன் போன்றவனும் என்றும் செழிப்புடைய ஊரில் வாழ்வனும் ஆகிய சடையப்ப வள்ளல் புகழை அறிந்து போற்ற வல்லார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று தன் நண்பனின் வள்ளல் குணத்தைக் காவிரி ஆற்று நீருடன் ஒப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த பாசமும், நன்றியும், விசுவாசமும் கொண்ட நட்பு எத்தனை ஆழமானது என்று நம்மால் மேற்கண்ட பாடல் வரிகள் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

கம்பர் விரும்பிய சாதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட நட்பு

நட்பிற்கு சாதி மத பேதங்கள் கிடையாது என்பார்கள். இருப்பினும் நம்மையே அறியாமல் ஓர் இனத்தார் மீதோ, அல்லது தன் இனத்தின் மீதோ ஏதோ ஒரு இனம் புரியாத ஈர்ப்பு ஏற்பட்டு நட்பாக மாறிவிடும். அப்படித்தான் கம்பர் பெருமான் வேளாளர்களிடம் பெரிதும் அன்புடையவராக இருந்தார். இதனை ஒருவிதத்தில் சாதி மீது தான் கொண்ட பற்றின் பால் உருவான நட்பு என்றும் அதை விட அவர்களுடைய உழைப்பை பெரிதும் விரும்பியுள்ளார் என்பதும் அவர் பாடல் வரிகள் மூலம் தெளிவாக அறிய முடிகிறது. உழுது விளைத்து பெறும் உழைப்பை உலகிற்குப் பெருவளம் நல்கிப் பசி போக்கும் உழவர் குடியினரைத் தமிழ் சான்றோர்கள் பலரும் ஒருங்கே போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளனர். எனினும் அவர்களின் சிறந்த தொழிலின் செவ்வியை “ஏர் எழுபது” எனவும் “திருக்கை வழக்கம்” எனவும் தனிநூல்களாகப் பாடிப்போற்றிய சிறப்புடையவர் கம்பர் பெருமான் ஒருவரே ஆவார். இதனால், இவரையும் வேளாளர் குலத்தவராகவே பலரும் கருதுகின்றனர். வேளாளர்களைப் பெற்றதால் தான் நிலவுலகம் அழியாதிருக்கிறது. இல்லை என்றால் அது அழிந்தே போயிருக்கும் என்கின்றார் கவிஞர் கம்பர். அத்துடன், அதனால் தான் சிவனாலும், திருமாலாலும் சுமக்கின்ற பேறுப்பெற்றது நிலவுலகம் என்றும் கம்பர் கூறுகின்றார். இந்தச் செய்தியிலே வேளாளரின் சிறப்பினைப் பொருத்தி இன்பம் கண்டு மகிழ்கின்றார் கம்பர். அதாவது வேளாளர்கள், காலத்தாற் பெய்யும் மழையைப் போன்று உலகைக் காத்து வரும் சிறப்புடையவர்கள் என்று பெருமைப்படுத்தி அவர்களை குறிப்பிடுகின்றார். அதுமட்டுமல்ல கடலினை ஆடையாக உடுத்தவள் நிலமடந்தை. மேன்மை கொண்ட குலமகளும் இவளாவாள். இவள் தன் மக்களாக வேளாளரைப் பெற்றாள். அதனால் தானும் புகழ் எய்தினாள் என்று புகழ்ந்துரைக்கிறார். பின்வரும் பாடலில் கம்பர் எவ்வாறு புகழ்கிறார் எனக் காண்போம்.

காலப் புயனிகர் காராளர் தம்மைத் கடலுடுத்த

தாலக் குலமங்கை பெற்றத னாற்றாலைக் காலமுமால்

கோலத் திருமுகக் தாலே முகந்தனன் கூடலிலே

சூலக் கரப்படை யான்தலை மீதுஞ் சுமந்தனனே.

(Pulavar Kanniyappan, 2016)

நிலமங்கையின் புதல்வர்கள் வேளாளர்கள் அதனால் தகப்பனாரான திருமால் முத்தமிடுகின்றான்; மாமனான சிவன் தலை மேல் சுமந்து மகிழ்கிறான் என்பது இந்த பாடலின் கற்பனையாகும். நிலவுலகிற்கு வேளாளர்கள் பெருமை சேர்கின்றனர் என்பது இந்த பாடலின் உட்கருத்தாகும்.

மேழி பிடிக்கும் கை; வேல் வேந்தர் நோக்கும் கை;

ஆழி தரித்தே அருளும் கை;-சூழ்வினையை

நீக்கும்கை;என்றும் நிலைக்கும்கை;நீடுழி

காக்கும்கை;காராளர் கை.

(Pulavar Kanniyappan, 2016)

என்றும் பாடியுள்ளார். எத்தனை அழகாக வேளாளர்களிடம் நட்பு பாராட்டுகிறார் (Kodumudi Sanmugapirakatham, 1980). மேகத்தை ஆட்சி செய்கின்ற உழவரின் கைகள் கலப்பையைத் தாங்குவன. வேல் வேந்தர்கள் தங்களின் நலவாழ்வைக் கொடுப்பது இது. கார்மேக கமலக் கண்ணன் திருமாலைப் போல அருளும் சிறப்புக் கொண்டது. இந்த உலகத்தைச் சூழ்ந்து வரும் துன்பத்தை ஒழிப்பது. எந்த

காலத்திலும் அழியாமல் நின்று வாழ்வது. ஊழிக் காலத்திலும் உயிர்களைக் காக்கும் சிறப்பு வாய்ந்தது என்று தன் பாடல்வரிகளால் வேளாளர்களுக்குப் புகழாரம் சூட்டி மகிழ்ந்தார் கம்பர்.

அறிவாற்றலையும், புலமைத்திறனையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட நட்பு

புலவர்களின் வாழ்க்கையில் அவர்களின் அறிவுதிறத்தால் உருவான நட்புகளின் வரலாறு ஏராளம். அவ்வாறே சோழ மன்னருக்கும், கம்பருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட நட்பு ஆகும். ஒருநாள் சோழ மன்னன் கம்பரின் கவித்திறதால் ஈர்க்கப்பட்டுதன் அரண்மனைக்கு அழைப்பு விடுத்து அவரது கவித்திறமையை நேரில் கண்டு வியந்தான். சோழ மன்னன் அவருக்கு, 'கவிஞர்களின் பேரரசர்' என்றும் அர்த்தமுடைய 'கவிச் சக்கரவர்த்தி' என்றும் பட்டம் சூட்டி, தனக்குச் சொந்தமான பெருவாரியான நிலத்தை பரிசளித்து, அதற்கு 'கம்பநாடு' என்ற பெயரை வைத்தார். கம்பரும் எப்பொழுதும் நட்பிற்கு மரியாதைக் கொடுப்பவர். இருப்பினும் கம்பர் மற்றும் சடையப்ப வள்ளல் இவர்கள் இருவருக்கும் இடையேயான நட்பே மிகவும் ஆழமானது. நட்பிற்குள் சில நேரங்களில் பிணக்குகள் வருவது இயல்பே. அவ்வாறு ஒரு நாள் மாலை வேளையில் சோழ மன்னனும், கம்பரும் அரண்மனையில் தமிழ் மொழியைப் பற்றிய உரையாடலில் ஈடுபட்டார்கள். பிறகு மாலையின் இனிதான அமைதியும், வீசிய மந்த மாருதத்தின் குளுமையும், அவர்கள் இருவரது உள்ளங்களையும் மயக்கியது. இருவரும் தங்களை மறந்து கம்பர் அந்த இடத்தில் தோன்றிய காட்சிகள் பலவற்றையும் பார்த்து, ரசித்து வியந்துக் கொண்டே, சோழனைக் கம்பர் பாராட்டினார். குடியானவன் ஒருவன் எழுதிய கீழ்க்காணும் கவிதைக்கு ஒட்டக்கூத்தர் முன் விவாதம் நடைபெறும்போது மன்னனை புகழ்ந்து இக்கவிதைக்கு கம்பர் விளக்கம் தருகிறார் (Perumal, Srikumar, 2002).

மண்ணுண்ணி மாப்பிள்ளையே

காவிறையே ! கூவிறையே !

உங்கள் அப்பன் கோவில் பெருச்சாளி

கன்னா பின்னா மன்னா தென்னா

சோழங்கப் பெருமானே!"

திடீரென மன்னன் தனக்குள் மெல்லச் சிரித்தான். அருகிலிருந்த கம்பர் "அரசே என்ன? ஆகிவிட்டது. தங்களின் சிரிப்புக்குக் காரணம் என்ன? என்று கேட்டார். அதற்குச் சோழன் ஒன்றுமில்லை. "இங்கிருந்து காணும் அனைத்தும், என்னுடையது ஏன் கவிராயராகிய தாமும் எனக்கு அடிமை தானே...! அனைத்தும் என் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது தான் என்று நினைத்தேன் சிரிப்பு வந்துவிட்டது என்றார் சோழன். தன்னையும் அடிமையாக மன்னன் நினைத்து விட்டனே என்று கம்பர் சிறிதளவு மனம் வருந்தி வேதனைப்பட்டார். இருப்பினும் சிரித்துக் கொண்டே வருத்தத்தை சிறிதும் வெளிக் காட்டாது உடனே கம்பர் அனைத்தும் உமக்கு அடக்கம் ஆயினும் நீயோ எமக்கு அடக்கம் என்றார். அதைக் கேட்டதும் குலோத்துங்க சோழன் எழுந்து விட்டார். அவர் முகம் மாறி, சினத்தில் கோபத்தில் முகம் சிவந்து விட்டது. கம்பரை அங்கேயே விட்டு..விட்டு அலட்சியமான ஒரு பார்வை வீசி விட்டு அரண்மனைக்குள்ளே சென்று விட்டார். கம்பரை எப்படியாவது அவமதிக்க வேண்டும் என்று மன்னன் நினைத்து சூழ்ச்சிகள் பல செய்தான். ஆனால் சோழனின் அனைத்து சூழ்ச்சிகளையும் முறியடித்தார் கம்பர். ஒரு கட்டத்தில் கம்பர் சோழ மன்னனையும் அந்த நாட்டையும் விட்டுப்பிரிந்து, சிலக் காலம் சேர நாட்டில் தஞ்சம் புகுந்து வாழ்ந்தார். ஆனாலும் கம்பரின் மனம் சோழ மன்னனையே நினைத்து பழைய நினைவுகளில் மூழ்கி கொண்டிருந்தது. சோழ மன்னனும் மனம் திருந்தி கம்பரின் பெருமையை உணர்ந்து விட்டார். கம்பரின் நினைவுகள் மன்னனின் மனதை வாட்டியது. பிறகு திடீரென்று ஒரு நாள் சோழ மன்னனிடம் இருந்து கம்பருக்கு ஒரு செய்தி வந்தது என்னவென்றால் தான் நடந்தவைகளுக்காக மனம் வருந்துவதாகவும் தன்னை மன்னித்து தன் நட்பின் அழைப்பை ஏற்று, மீண்டும் சோழ நாட்டிற்கு வரவேண்டும் என்பதாகும். அதைப் பார்த்ததும் கம்பருக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. மீண்டும் தன் நண்பரைச் சந்திக்கப் போகிறோம் என்று நினைத்து சோழ மன்னனின் அழைப்பை மனதார ஏற்று

மீண்டும் சோழ நாட்டிற்குச் சென்றார் (Sethu Pillai, 2016). இந்த நிகழ்ச்சி கம்பரின் நட்பின் சிறப்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

கொடைத்தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட நட்பு

பயன் சார்ந்த நட்பு என்பது ஏதாவது ஒரு பலனால் ஏற்படும் நட்பே ஆகும். நாம் வறுமையில் இருக்கும் போது சூழ்நிலைகளை அறிந்து நமக்குப் பயன் தரும் உதவிகளை ஒருவர் நமக்குச் செய்யும்போது, நம்மை அறியாமல் அவர் மீது அளவு கடந்த பற்றும் நட்பும் ஏற்பட்டுவிடும். அவ்வாறே கம்பருக்கும் அவருடைய வாழ்கையில் துன்பம் ஏற்படும் போது வள்ளல்கள் பலர் அவருக்கு நட்புக் கரம் நீட்டினார்கள். அப்படிதான் வாணனிடம் நட்புக் கொண்டிருந்தார். உதாரணமாகக் கம்பர் ஏகம்பவாணனைப் பற்றி இங்கே பாடியுள்ளார்.

வாணன் பெயரெழுதா மார்புண்டோ ? மாகதர்கோன்

வாணன் புகழூரையா வாயுண்டோ ?-வாணன்

கொடிதாங்கி நில்லாத கொம்புண்டோ ? உண்டோ

அடிதாங்கி நில்லா அரசு

(Subramaniam Pillai, 2008)

மகத நாட்டின் தலைவன் வாணன். அவனது திருப்பெயரைத் தங்கள் மார்பில் எழுதாத வீரர்கள் உலகில் உண்டோ? அவன் புகழை வாயாரப் பாராட்டாத வாய் உலகில் உண்டோ? அவனுக்கென்று பாரம்பரியமாக வரும் கொடியைக் கட்டப்பெறாத கம்பங்கள் உலகில் உண்டோ? அவனது அடிகளைப் பணிந்து வணங்கா மன்னர்கள் இந்த உலகில் உண்டோ? என்பது பொருள். ஏகம்ப வாணன் கம்பரின் நெருங்கிய நண்பர் மட்டும் அல்ல கம்பரின் அபிமானத்திற்கு உரிய மாணவரும் சிறந்த வீரம் படைத்தவரும் ஆவார். யாரையும் கேட்காமலே ஒன்றாகக் கூடி மழையைக் கொடுக்க வல்லது கரிய மேகம். இத்தகைய மேகங்களை கொடை வள்ளல்களுக்கு உவமையாகக் கூறப்படுகின்றன. அத்தகையச் சிறப்பையும், புகழையும், கொடைத்தன்மையையும் பெற்ற உன்னை அழிக்கும் வல்லமை இயற்கைக்கு மட்டுமே உண்டு. இயற்கையல்லாது வேறு ஒருவருக்கும் இல்லை. அதைப் போன்றுக் கொடை வள்ளல் வாணனைச் சுமந்து செல்வதால் அவன் பட்டத்து யானையும் பெறும் மதிப்பைப் பெற்றுள்ளது என்று கம்பர் தனக்கு வாரிவழங்கிய வாணனைப் புகழ்ந்துப் பாடியுள்ளார். ஏகம்ப வாணனது கொடையின் அளவு அதை ஏற்பவரின் ஆற்றலின் அளவாக இருக்கும் என கம்பர் தனக்குக் கிடைத்த பயன் சார்ந்த நட்பினை தன் பாடல் வரிகள் மூலம் அருமையாக விளக்கியுள்ளார்.

காமத்தால் பிறந்த அன்பு சார்ந்த நட்பு

சாதாரணமான மனிதன் ஒரு பெண்ணை பார்க்கும் விதத்திற்கும், கவிஞர்களின் கண்ணோட்டத்திற்கும் இடையே நிறைய வேறுபாடுகள் இருக்கும். கவிஞர்கள் ஒரு பெண்ணின் அழகை வர்ணிப்பதில் கற்பனை ஆற்றல் அதிகம் கொண்டிருப்பார்கள். அத்தகைய வர்ணனையில் எந்த விதமான ஒளிவும் மறைவும் இருக்காது. கவிஞர்கள் தங்கள் மனதில் என்ன தோன்றுகிறதோ..? எப்படி அவர்கள் மனம் உணர்கிறதோ அதை அப்படியே..! கவிதைச் சொற்களை மாலையாகக் கோர்த்து கவிதை நடையில் வெளிப்படுத்துவார்கள். அவ்வாறே கம்பர் அழகை ஆராதிப்பவர் மற்றும் இரசிப்பவரும் ஆவார். கவிஞர்கள் என்றாலே கற்பனைத் திறனும் இறக்கையின் படைப்பை வருணிக்கும் அதீத ஆற்றலும் பெற்றவர்கள், கம்பர் அதில் கை தேர்ந்தவர். பெண்களைப் பற்றி வருணிப்பதில் ஜாலக்காரர். மனைவியாக இருந்தாலும், ஆசை காதலியாக இருந்தாலும், அல்லது தன் அழகிய மேனி வதனம் காட்டி இச்சையூட்டும் விலை மாதாக இருந்தாலும் அவர்களிடம் அன்பு பாராட்டி காமம் கலந்த காதலைக் கொடுத்து நட்புக் கொண்டவர். விலைமாதிற்கும் உள்ளம் உண்டு. அவர்களுக்கும் ஒரு வாழ்வியல் நெறி உண்டு. அவர்களின் அழகினையும், அன்பையும் தற்காலிக போகப் பொருளாகப் பார்க்காமல் அவர்களின் உணர்வுகளை உணர்ந்து உள்வாங்கி, அதைக் கவியாகப் பெற்றவர் கம்பர். காமம் என்ற மன்மதன் அம்பினை எய்தி கற்பனை என்னும் வில்லை கவிதையாக்கி வளைத்தவர்

கம்பர். விலை மாதர்களிடம் தனக்கு ஏற்பட்ட நட்பினை தன் பாடல் வரிகளில் அற்புதமாக விளக்குகிறார். சோழ மன்னன் ஒரு நாள் தன் அரண்மனைக்குப் புலவர்கள் அனைவரையும் விருந்துக்கு அழைத்தார். விருந்து உண்ட பின்பு சோழன் கம்பரிடம் உலக இன்பங்களுள் சிறந்தது எது என்று கேட்டார் அதற்குக் கம்பர் (Abdul Kadar, 2011).

கங்கை நீர் அதனின் மிக்க
கடவுள் நீர் எங்கும் இல்லை;
வெங்கதிர் ஒளியே அன்றி
வேறுஒளிர் ஒளியும் இல்லை;
எங்கணும் தாயைப் போல
இனியதோர் உறவும் இல்லை;
மங்கையர் சுகமே அன்றி
மறுசுகம் இல்லை; மன்னா!

ஆறு தெய்வத்தன்மை பொருந்தியது. அதைவிடச் சிறந்த ஆறு உலகில் வேறு இல்லை. வெம்மையான கதிரை வீசும் ஞாயிற்றின் ஒளியைத் தவிர வேறு ஒளி உலகில் கிடையாது. பெற்ற தாயைப் போன்று அன்பு செலுத்துவதற்கு உலகில் யாரும் இல்லை. தாய்மை அன்பைப் போன்ற உறவும் உலகில் வேறு இல்லை. பெண்ணிடம் பெறும் இன்பத்தை அன்றி வேறு இன்பம் உலகில் கிடையாது என்பன இப்பாடலின் பொருள். இந்த உலகத்தில் பெண்கள் எந்த உறவாக இருந்தாலும் அவர்களின் அன்பிற்கு நிகரான இன்பம் இந்த உலகத்தில் எதுவும் இல்லை. எனவே தான் மங்கையர் சுகமே சுகம் என்று பாடியுள்ளார் கம்பர். அவ்வாறே களத்தூர் விலைமகளின் அழகினை இவ்வாறு தன் பாடல் வரிகளால் வருணிக்கிறார்.

வில்லி களந்தை மின்னை விண்ணவர் தம் கோவினையும்
வில்லி நெடும் சேடனையும் வாணனையும் புல்லி உறப்
பார்க்கும் போதும் அதரம் பற்றும் போதும் அனைத்துச்
சேர்க்கும் போதும் நினைப்பம் சென்று

(Subramanian, 2014)

இந்த பாடலின் பொருள் களத்தூர் என்ற ஊரில் வாழும் வில்லி என்ற விலைமகள். அவளை புணரும்போது கிடைக்கும் இன்பத்தைச் சொல்லி முடியாது. அவளது உடலை இறுக தழுவும்தோதும், மேலும் அவளுடைய அழகிய இதழ்களைப் பற்றி இழுக்கும்போதும் கூட விண்ணவர்களுக்குத் தலைவனைப் போன்றவனும், நெடும் சேடனைப் போன்றவனும் ஆகிய வாணனை நான் நினைத்துக் கொண்டிருப்பேன். அதாவது ஒரு விலை மாதின் அருகில் மோக இன்பத்தில் தான் திளைத்து இருந்தாலும், அந்த பெண்ணை ஒரு விலைகுக் கிடைத்த மோகப் பொருளாக பார்க்காமலும், தன் சுய இச்சைக்குக் கிடைத்த போதைப் பொருள் என்று நினைக்காமல், அந்த புணர்வால் தன்நிலை மறந்து, அதனை மோகன வடிவம் கொண்ட வசீகரமான பேரழகியைப் படைத்த விண்ணவர்களுக்குத் தலைவனை நினைத்து வியந்திருந்தார்.

முடிவுரை

இந்த கட்டுரையில் கம்பரின் தனிப்பாடல்கள் மூலம் அறியப்படும் நன்றி மற்றும் விசுவாசத்தில் உருவான நட்பு, சாதிப் பற்று மற்றும் உழைப்பை உணர்ந்து நட்பு, கொடைத் தன்மையால் உருவான மரியாதைக் கலந்த நட்பு, காமம் சார்ந்த நட்பு என்று கம்பர் உணர்ந்த நட்பின் சிறப்புகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. எதிர்காலத்தில் கம்பரின் தனிப்பாடல்களை வேறுகோணத்திலிருந்தும் ஆய்வு மேற்கொள்ளலாம். உதாரணமாக, கம்பரின் தனிப்பாடல்களில் நட்பு மட்டும் அல்லாமல் வேறு விதமான

உணர்வுகளையும் ஆய்வு செய்யலாம். அல்லது, கம்பரின் தனிப்பாடல்களிலிருந்து வெளிப்படும் வேறு விதமான நட்பு உணர்ச்சிகளை ஆய்வு மேற்கொள்ளலாம்.

References

- Abdul Kadar, T. M., (2011) Thamizhum Kambanum, National publishers, Chennai, India.
- Kodumudi Sanmugapirakatham, (1980) Thennolai kalandu ethal, Ethal number-22, Chennai, India.
- Manickam, A., (1977) Thanippadal Thirattu, Poompuhar Pathippagam, Chennai, India.
- Perumal, A. K., Srikumar, S., (2002) Kabarin Thanippadal, Sri Senbaga Pathippagam, Chennai, India.
- Pulavar Kanniyappan, Siva., (2016) Thanippadal Thirattu, Mulai Nilaiyam, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2017) Kabarin Thanippadalgal, Gowra Agencies, Chennai, India.
- Sollin Selvar Sethu Pillai R.P., (2016) Kambhar Kavi Inbam, Sri Senbaga Pathippagam, Chennai, India.
- Subramaniam Pillai, K., (2008) Thanippadal Thirattu, Shantha Publishers, Chennai, India.
- Subramanian, Sa. Ve., (2014) thanipadal Kalanjiam, Meiyappan Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License